

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

English Learning Strategies of English-Majored Students at Yala Rajabhat University

Received:	May	16, 2019
Revised:	December	18, 2019
Accepted:	December	25, 2019

วันทนีย์ แสงคล้ายเจริญ (Wantanee Saengklaijaroen)^{*}

สมิทธิ์ วงศ์วิวัฒน์ (Smith Vongvivut)^{**}

จิตสุดา ละอองผล (Jitsuda Laongpol)^{**}

วรเวทย์พิสิษ ยศศิริ (Varavejhis Yossiri)^{**}

มุฮัมมัดสุกรี หะยีสะนิ (Muhamadsukree Hayeesani)^{**}

นิชาภัทรชย์ ริวิชาติ (Nichaphat Rawichart)^{***}

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง 3 คน กลุ่มปานกลาง 38 คน กลุ่มอ่อน 45 คน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มเก่ง 2 คน กลุ่มปานกลาง 33 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือ แบบสอบถามที่ดัดแปลงจาก Oxford's Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0 สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ T-test และ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้งสองหลักสูตรมีระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่ากลวิธีด้านความรู้คิดมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้กลวิธีด้านความรู้คิดมากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง พบว่าไม่มีความแตกต่างในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกลุ่มเก่งในภาพรวมมีการใช้กลวิธีการ

^{*} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
Assistant Professor, English Program Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University,
e-mail : wantanee.s@yru.ac.th wan_ta_nee@hotmail.com

^{**} อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
Lecturer, English Program Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University

^{***} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
Assistant Professor, English Program Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University

เรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกลุ่มปานกลางในภาพรวมมีการใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ากลวิธีด้านความรู้คิดและกลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตพบมากที่สุดคือปัญหาด้านการฟัง ขณะที่ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตพบมากที่สุดคือปัญหาด้านคำศัพท์

คำสำคัญ: กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ระดับการใช้กลวิธี ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The aims of this research were to study and compare English learning strategies and to study English learning problems. A sample consisted of two groups : 1) 3 high proficiency, 38 intermediate proficiency and 45 low proficiency English-majored students of Liberal Arts Program and 2) 2 high proficiency and 33 intermediate proficiency English-majored students of Education Program. The instruments used in this research were questionnaires adapted from Oxford's Strategy Inventory for Language Learning Version 7.0. Statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test, One way ANOVA and Scheffe's Method. The results of this research were as follows : Students' English learning strategies of Liberal Arts program and Education program were at a moderate level. When comparing English learning strategies of high, intermediate and low proficiency students of Liberal Arts program, no significant difference was found at .05 for overall. However, when considering each aspect, cognitive strategy aspect of high and low proficiency students was statistically significant at .01. High proficiency students used more strategies than low proficiency students. For high and intermediate proficiency students of Education program, no significant difference was found at .05 for overall. The English learning strategies of high proficiency students of Liberal Arts program and Education program were not statistically significant at .05 for overall. For intermediate proficiency students of Liberal Arts program and Education program, their English learning strategies were statistically significant at .01 for overall. Nevertheless, when considering each aspect, cognitive strategy and metacognitive strategy were not statistically significant at .05. For the students of Liberal Arts program, the English learning problem found with the most frequency was listening whereas vocabulary is the problem which was found with the most frequency for Education students.

Keywords: English Learning Strategies, Levels of Using Strategies, Problems in Learning English

บทนำ

ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญในสังคมโลกปัจจุบันที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในระดับนานาชาติ ทั้งการทำธุรกิจระหว่างประเทศ และข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ต่างๆ ในปัจจุบันสามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังสังเกตเห็นได้ว่าสถานที่สำคัญหลายแห่ง จะมีการใช้ภาษาอังกฤษร่วมอยู่ด้วยเสมอ (ราชวดี คงเอียด, ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์ และทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ, 2561) ไม่ว่าจะเป็นสนามบิน สถานีขนส่ง หรือสถานีรถไฟ รถใต้ดิน ที่มีป้ายบอกทางภาษาอังกฤษ และการประกาศแจ้งข้อมูลข่าวสารเป็นภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาไทยให้ผู้โดยสารรับทราบ อย่างไรก็ตามจากรายงานแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ.2549-2553) ของกระทรวงศึกษาธิการ (2549) พบว่าปัญหาและอุปสรรคการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศก็คือนักเรียนไทยไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศเท่าที่ควร อีกทั้งความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษยังอยู่ในระดับอ่อนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการสอนประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานสากล ผลการจัดอันดับทักษะด้านภาษาอังกฤษจากกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หรือภาษาราชการประจำปี 2562 โดยสถาบัน Education First (2562) พบว่าคะแนนความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ที่ 47.62 ซึ่งจัดอยู่ในระดับต่ำมาก และอยู่ในอันดับที่ 74 จากทั้งหมด 100 ประเทศ

ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองนั้น นอกจากวิธีการสอนและเนื้อหาบทเรียนแล้ว สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงเช่นกันก็คือวิธีการเรียนของผู้เรียน รวมไปถึงปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาวะทางร่างกาย จิตใจ ทักษะของผู้เรียน (ปานเสก ออาหารุระสุข, 2557) ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาก็คือการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน (Naiman et al, 1975 อ้างถึงใน สมพร โกมารทัต, 2559 : 2) กลวิธีการเรียนภาษาเป็นความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนที่จะนำมาใช้พัฒนาทักษะด้านต่างๆ ในการเรียนภาษาที่สอง ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนจะเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับตัวเอง และได้รับการฝึกฝนใช้กลวิธีการเรียนที่เป็นลักษณะเฉพาะ (Naiman et al, 1978 อ้างถึงใน ยิ่งรัก ขุนชาติประเสริฐ, 2546 : 7) เมื่อผู้เรียนรู้และเห็นประโยชน์ของการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาจะก่อให้เกิดความตระหนักในการใช้กลวิธีเหล่านั้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง นำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งพาตัวเองได้ (แพรวพรรณ พริ้งพร้อม, 2553 : 2) นอกจากนี้การใช้กลวิธีในการเรียนภาษายังเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยพัฒนาการเรียนและการสื่อสาร ทั้งนี้กลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จสามารถเป็นแนวทางการเรียนสำหรับผู้เรียนภาษาระดับอื่นๆ ผู้เรียนภาษาที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำ สามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนเองได้โดยการเลือกใช้ และปรับกลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จให้เหมาะสมกับการเรียนของตนเอง (นุสรรา มัตซูกิ, 2551)

ในช่วงปี ค.ศ. 1980 นักวิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะต่างๆ ของผู้เรียนกับความสามารถทางภาษา โดยจะแบ่งผู้เรียนภาษาเป็นผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จ แล้วหลังจากนั้นก็เริ่มสนใจที่จะศึกษากลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จ (ชาญณรงค์ อินทรประเสริฐ, 2548 : 1) โดยแนวคิดหนึ่งที่ได้รับการยอมรับคือแนวคิดของ Oxford (1990 : 17-21) ที่ได้แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ ออกเป็นสองประเภทคือกลวิธีการเรียนรู้โดยตรง (Direct strategies) ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีย่อยสามประเภท

กล่าวคือกลวิธีด้านความจำ (Memory strategies) กลวิธีด้านความรู้คิด (Cognitive strategies) กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา (Compensation strategies) และ กลวิธีการเรียนรู้โดยอ้อม (Indirect strategies) ประกอบด้วยกลวิธีย่อยสามประเภท คือกลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ (Metacognitive strategies) กลวิธีด้านจิตพิสัย (Affective strategies) และกลวิธีด้านสังคม (Social strategies) โดยที่แต่ละกลวิธีมีรายละเอียดดังนี้

1. กลวิธีด้านความจำ เกี่ยวข้องกับการจดจำภาษาเพื่อจัดเก็บและนำความรู้ใหม่มาใช้ โดยสร้างความเชื่อมโยงทางความคิด การใช้ภาพและเสียง การทบทวนอย่างเป็นระบบ และการใช้ท่าทาง

2. กลวิธีด้านความรู้คิด เกี่ยวข้องกับความคิดในการเรียนรู้ของผู้เรียน ความเข้าใจและการจำภาษาที่เรียนรู้ใหม่ไปใช้ในวิธีที่แตกต่างกันตั้งแต่การใช้ซ้ำ จนถึงการใช้วิเคราะห์และสรุป โดยการฝึกฝน ทำซ้ำ การรับและส่งข้อความ การวิเคราะห์และให้เหตุผล การจัดโครงสร้างของข้อมูลเข้าและข้อมูลออก เช่น การจดบันทึกสรุป และทำเครื่องหมายเน้นข้อความ

3. กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา เกี่ยวข้องกับการช่วยให้ผู้เรียนผ่านข้อจำกัดในการเรียนรู้ทักษะทางภาษาที่ต้องการ โดยการเดาอย่างมีหลักการและเหตุผล การขอความช่วยเหลือ การเปลี่ยนมาใช้ภาษาแม่ การปรับข้อความ และการสื่อด้วยคำอื่นหรือคำเหมือน

4. กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ เกี่ยวข้องกับวิธีที่ผู้เรียนจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการรับรู้วางแผน และประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ โดยการอธิบายโดยสรุปและเชื่อมโยงข้อมูลที่มี การเตรียมและวางแผนการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประเมินความรู้ด้วยการตรวจสอบและประเมินตนเอง

5. กลวิธีด้านจิตพิสัย เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ปฏิภาณทางอารมณ์และความวิตกกังวลของผู้เรียน โดยการลดความวิตกกังวล การให้กำลังใจตัวเอง และการควบคุมอารมณ์

6. กลวิธีด้านสังคม เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยการตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด การร่วมมือกับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นเพื่อนหรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และการเข้าใจผู้อื่น เช่น การเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น รวมทั้งคำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง

มีผู้ทำการวิจัยโดยอ้างอิงกลวิธีของ Oxford และงานวิจัยหลายชิ้นแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีเรียนรู้ที่ดีกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังเช่น งานวิจัยของธีราภรณ์ พลายเล็ก (2555) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งกลุ่มตามความสามารถของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนเก่งมากจะใช้กลวิธีด้านการควบคุมตรวจสอบมากที่สุด นักศึกษากลุ่มที่เรียนปานกลางจะนำกลวิธีที่ใช้การควบคุมตรวจสอบ กลวิธีด้านจิตพิสัย และกลวิธีทางสังคมมาใช้มากที่สุด ส่วนนักศึกษากลุ่มที่เรียนอ่อนจะใช้กลวิธีด้านความรู้คิด

ขณะที่ Kanasaraphan (2015) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีทั้งทางตรงและทางอ้อมในการเรียนภาษาอังกฤษแต่มีการใช้กลวิธีทางอ้อมมากกว่า เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถในการเรียน

ภาษาแล้วพบว่ากลวิธีที่ผู้เรียนทุกกลุ่มใช้มากที่สุดคือ กลวิธีด้านการควบคุมตรวจสอบ ขณะที่กลวิธีที่ใช้ น้อยที่สุด นั้น กลุ่มเก่งใช้กลวิธีการทดแทนน้อยที่สุด ขณะที่กลุ่มกลางและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีการจดจำน้อยที่สุด

สำหรับ สมพร โกมารทัต (2559) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯ และปริมณฑล โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาใช้กลวิธีในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่ไม่แตกต่างกัน การใช้กลวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนทางภาษาของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงจะใช้กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบมากที่สุด กลวิธีการเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนภาษาต่างประเทศและจะใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับและสถานการณ์การเรียนที่แตกต่างกัน กลวิธีการเรียนที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเมื่อเรียงลำดับความสำคัญมากไปหาน้อย ได้แก่ กลวิธีด้านความจำ กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา กลวิธีด้านสังคม กลวิธีด้านความคิด และกลวิธีด้านจิตพิสัย

จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านภาษา แต่สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ยังไม่เคยมีการวิจัยเพื่อสำรวจกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีระดับความสามารถภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อีกทั้งยังสามารถนำผลการศึกษาที่ค้นพบไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน พัฒนารายวิชาในหลักสูตรทั้งสอง รวมทั้งต่อยอดงานวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 246 คน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจำนวน 158 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการเลือกอย่างเจาะจง โดยเป็นนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 รหัส 61 จำนวน 86 คน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 รหัส 61 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเอกภาษาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาซึ่งดัดแปลงจาก SILL Version 7.0 (Oxford, 1990) ใช้การแจกแจงความถี่แบบ Likert โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือดังนี้

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาโดยดัดแปลงจาก SILL Version 7.0 (Oxford, 1990) โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 2 ตอนคือ
ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 50 ข้อ โดยจำแนกออกเป็น
กลวิธี 6 ด้าน

ส่วนที่ 1 กลวิธีด้านความจำ มีจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 กลวิธีด้านความรู้คิด มีจำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา มีจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ มีจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 5 กลวิธีด้านจิตพิสัย มีจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 6 กลวิธีด้านสังคม มีจำนวน 6 ข้อ

โดยมีระดับการให้คะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง ใช้น้อยที่สุดหรือไม่เคยใช้เลย
- 2 หมายถึง ใช้น้อย
- 3 หมายถึง ใช้นปานกลาง
- 4 หมายถึง ใช้มาก
- 5 หมายถึง ใช้มากที่สุด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของการใช้ภาษาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยมีคะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง ผู้ประเมินแน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

คะแนน 0 หมายถึง ผู้ประเมินไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

คะแนน -1 หมายถึง ผู้ประเมินแน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามโดยจะคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.00 แต่หากข้อคำถามใดที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.60 จะพิจารณาปรับปรุงหรือไม่เลือกไว้ ผลการตรวจสอบพบว่าข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6-1.00 ยกเว้น ด้านกลวิธีด้านความรู้คิดที่มีข้อคำถามที่มีค่า IOC ไม่ถึง 0.6 ทั้งหมด 3 ข้อ จึงได้ทำการตัดออกทั้ง 3 ข้อ

4. ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยได้แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีทั้งหมด 47 ข้อ โดยจำแนกออกเป็นกลวิธี 6 ด้าน

ส่วนที่ 1 กลวิธีด้านความจำ มีจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 กลวิธีด้านความรู้คิด มีจำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 3 กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา มีจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ มีจำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 5 กลวิธีด้านจิตพิสัย มีจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 6 กลวิธีด้านสังคม มีจำนวน 6 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.886

6. นำแบบสอบถามไปใช้กับผู้ร่วมวิจัย

แบบทดสอบวัดระดับความสามารถภาษาอังกฤษ มีวิธีการสร้างดังนี้

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบระดับความสามารถภาษาอังกฤษ

2. สร้างแบบทดสอบวัดระดับความสามารถภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยข้อสอบตัวเลือกทั้งหมด

50 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 Conversation จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 Situational dialogues จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 Vocabulary จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 4 Sentence completion จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 Error identification จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 6 Cloze test จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 7 Reading comprehension จำนวน 10 ข้อ

3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของการใช้ภาษาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยมีคะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง ผู้ประเมินแน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย

คะแนน 0 หมายถึง ผู้ประเมินไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

คะแนน -1 หมายถึง ผู้ประเมินแน่ใจว่าข้อความดังกล่าววัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามโดยจะคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.00 แต่หากข้อคำถามใดที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.60 จะพิจารณาปรับปรุงหรือไม่เลือกไว้ ผลการตรวจสอบพบว่าข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6-1.00 ทุกข้อ

4. ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยได้แบบสอบถามประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

ส่วนที่ 1 Conversation จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 Situational dialogues จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 Vocabulary จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 4 Sentence completion จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 5 Error identification จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 6 Cloze test จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 7 Reading comprehension จำนวน 10 ข้อ

5. นำแบบทดสอบไปใช้กับผู้ร่วมวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดการทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อวัดระดับความสามารถของนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยใช้ข้อสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยข้อสอบตัวเลือกทั้งหมด 50 ข้อ

ใช้เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มดังนี้

คะแนน 0-20 จัดอยู่ในกลุ่มอ่อน

คะแนน 21-40 จัดอยู่ในกลุ่มปานกลาง

คะแนน 41-50 จัดอยู่ในกลุ่มเก่ง

เมื่อสอบวัดระดับนักศึกษาแล้วปรากฏว่าได้นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตกลุ่มเก่งจำนวน 3 คน กลุ่มปานกลางจำนวน 38 คน และกลุ่มอ่อนจำนวน 45 คน ขณะที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกลุ่มเก่งมีจำนวน 2 คน กลุ่มปานกลางมีจำนวน 33 คน กลุ่มอ่อนมีจำนวน 0 คน

2. แจกแบบสอบถามเพื่อสำรวจกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่นักศึกษาใช้
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยดังนี้

1. ในประเด็นระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนค่าเฉลี่ยดังนี้

4.51-5.00	หมายถึงอยู่ใน	ระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึงอยู่ใน	ระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึงอยู่ใน	ระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึงอยู่ใน	ระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึงอยู่ใน	ระดับน้อยที่สุด

2. ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T-test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

3. ในประเด็นปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ และ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลวิจัยประเด็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนและกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากประเด็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน

กลวิธี	กลุ่มเก่ง			กลุ่มปานกลาง			กลุ่มอ่อน		
	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้
1 ด้านความจำ	3.22	0.51	ปานกลาง	2.50	0.61	ปานกลาง	2.44	0.63	น้อย
2 ด้านความรู้คิด	3.67	0.64	มาก	2.95	0.67	ปานกลาง	2.62	0.67	ปานกลาง
3 ด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	3.56	0.51	มาก	2.90	0.74	ปานกลาง	2.77	0.64	ปานกลาง
4 ด้านการควบคุมและตรวจสอบ	3.89	0.48	มาก	3.59	0.71	มาก	3.44	0.71	ปานกลาง
5 ด้านจิตพิสัย	2.72	0.42	ปานกลาง	2.85	0.73	ปานกลาง	3.11	0.65	ปานกลาง
6 ด้านสังคม	3.67	0.60	มาก	2.83	0.75	ปานกลาง	2.79	0.77	ปานกลาง
ภาพรวม	3.49	0.50	ปานกลาง	2.95	0.55	ปานกลาง	2.85	0.57	ปานกลาง

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวม นักศึกษากลุ่มเก่งใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.49 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับมากทุกด้านยกเว้นด้านความจำและด้านจิตพิสัยซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่นักศึกษากลุ่มปานกลางใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.95 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านยกเว้นด้านการควบคุมและตรวจสอบซึ่งอยู่ในระดับมาก สำหรับนักศึกษากลุ่มอ่อน ในภาพรวมใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.85 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลางทุกด้านยกเว้นด้านความจำซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากประเด็นกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง

กลวิธี	กลุ่มเก่ง			กลุ่มปานกลาง		
	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้	$\bar{x}$	SD	ระดับการใช้
1 ด้านความจำ	3.11	1.09	ปานกลาง	2.92	0.48	ปานกลาง
2 ด้านความรู้คิด	3.45	0.77	ปานกลาง	3.17	0.52	ปานกลาง
3 ด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	2.58	0.35	ปานกลาง	3.29	0.57	ปานกลาง
4 ด้านการควบคุมและตรวจสอบ	3.61	0.86	มาก	3.86	0.69	มาก
5 ด้านจิตพิสัย	3.08	0.35	ปานกลาง	3.29	0.66	ปานกลาง
6 ด้านสังคม	3.50	0.71	มาก	3.43	0.58	ปานกลาง
ภาพรวม	3.27	0.74	ปานกลาง	3.32	0.42	ปานกลาง

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวม นักศึกษากลุ่มเก่งใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.27 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่านักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลางทุกด้านยกเว้นด้านการควบคุมและตรวจสอบและด้านสังคมซึ่งอยู่ในระดับมาก ในขณะที่นักศึกษากลุ่มปานกลางใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.32 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านยกเว้นด้านการควบคุมและตรวจสอบซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ผลวิจัยการเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนและกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง

ตารางที่ 3 ผลต่างกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน

กลวิธี	กลุ่มนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F-test	Sig.
ด้านความจำ	กลุ่มเก่ง	3.22	0.51	2.241	.113
	กลุ่มปานกลาง	2.50	0.61		
	กลุ่มอ่อน	2.44	0.63		
ด้านความรู้คิด	กลุ่มเก่ง	3.67	0.64	5.156	.008
	กลุ่มปานกลาง	2.95	0.67		
	กลุ่มอ่อน	2.62	0.67		
ด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	กลุ่มเก่ง	3.56	0.51	2.061	.134
	กลุ่มปานกลาง	2.90	0.74		
	กลุ่มอ่อน	2.77	0.64		
ด้านการควบคุมและตรวจสอบ	กลุ่มเก่ง	3.89	0.48	.863	.426
	กลุ่มปานกลาง	3.59	0.71		
	กลุ่มอ่อน	3.44	0.71		
ด้านจิตพิสัย	กลุ่มเก่ง	2.72	0.42	1.777	.176
	กลุ่มปานกลาง	2.85	0.73		
	กลุ่มอ่อน	3.11	0.65		
ด้านสังคม	กลุ่มเก่ง	3.67	0.60	1.900	.156
	กลุ่มปานกลาง	2.83	0.75		
	กลุ่มอ่อน	2.79	0.77		
ภาพรวม		2.91	0.56	2.02	.140

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวม ระดับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาของนักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 2.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 และเมื่อทดสอบโดยใช้ F-test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงกลวิธีด้านความรู้คิดที่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ผลต่างรายคู่กลวิธีด้านความรู้คิดของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน

กลุ่ม	เก่ง	ปานกลาง	อ่อน
เก่ง	-	-	-
ปานกลาง	-	-	-
อ่อน	.035	-	-

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าจากการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้กลวิธีด้านความรู้คิดมากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อน

ตารางที่ 5 ผลต่างกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลาง

กลวิธี	กลุ่มนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T-test	Sig.
ด้านความจำ	กลุ่มเก่ง	3.11	1.09	.513	.611
	กลุ่มปานกลาง	2.92	0.48		
ด้านความรู้คิด	กลุ่มเก่ง	3.45	0.77	.751	.458
	กลุ่มปานกลาง	3.17	0.52		
ด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	กลุ่มเก่ง	2.58	0.35	1.717	.095
	กลุ่มปานกลาง	3.29	0.57		
ด้านการควบคุมและตรวจสอบ	กลุ่มเก่ง	3.61	0.86	.498	.622
	กลุ่มปานกลาง	3.86	0.69		
ด้านจิตพิสัย	กลุ่มเก่ง	3.08	0.35	.438	.664
	กลุ่มปานกลาง	3.29	0.66		
ด้านสังคม	กลุ่มเก่ง	3.50	0.71	.153	.879
	กลุ่มปานกลาง	3.43	0.58		
ภาพรวม		3.29	0.58	.163	.871

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวม ระดับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 3.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 และเมื่อทดสอบโดยใช้ T-test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลต่างกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มเก่ง

กลวิธี	หลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T-test	Sig.
ด้านความจำ	ศิลปศาสตรบัณฑิต	3.22	0.51	.160	.883
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.11	1.09		
ด้านความรู้คิด	ศิลปศาสตรบัณฑิต	3.67	0.64	.337	.758
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.45	0.77		
ด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต	3.56	0.51	2.30	.105
	ครุศาสตรบัณฑิต	2.58	0.35		
ด้านการควบคุมและตรวจสอบ	ศิลปศาสตรบัณฑิต	3.89	0.48	.478	.665
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.61	0.86		
ด้านจิตพิสัย	ศิลปศาสตรบัณฑิต	2.72	0.42	.992	.394
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.08	0.35		
ด้านสังคม	ศิลปศาสตรบัณฑิต	3.67	0.60	.286	.793
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.50	0.71		
ภาพรวม	ศิลปศาสตรบัณฑิต	3.49	0.50	.414	.707
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.27	0.74		

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวม ระดับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาของนักศึกษากลุ่มเก่ง หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตมีค่าเฉลี่ย 3.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 ขณะที่นักศึกษากลุ่มเก่งหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมีค่าเฉลี่ย 3.27 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 และเมื่อทดสอบโดยใช้ T-test พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 ผลต่างกลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มปานกลาง

กลวิธี	หลักสูตร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T-test	Sig.
ด้านความจำ	ศิลปศาสตรบัณฑิต	2.50	0.61	3.17	.002
	ครุศาสตรบัณฑิต	2.92	0.48		
ด้านความรู้คิด	ศิลปศาสตรบัณฑิต	2.95	0.67	1.51	.134
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.17	0.52		
การจดเขียนข้อบกพร่องในการใช้ภาษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต	2.90	0.74	2.43	.018
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.29	0.57		
การควบคุมและตรวจสอบ	ศิลปศาสตรบัณฑิต	3.59	0.71	1.67	.098
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.86	0.69		
ด้านจิตพิสัย	ศิลปศาสตรบัณฑิต	2.85	0.73	2.67	.009
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.29	0.66		
ด้านสังคม	ศิลปศาสตรบัณฑิต	2.83	0.75	3.76	.000
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.43	0.58		
ภาพรวม	ศิลปศาสตรบัณฑิต	2.95	0.55	3.13	.003
	ครุศาสตรบัณฑิต	3.32	0.42		

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวม ระดับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาของนักศึกษาในกลุ่มปานกลางหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตมีค่าเฉลี่ย 2.95 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 ขณะที่นักศึกษาในกลุ่มปานกลางหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมีค่าเฉลี่ย 3.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 และเมื่อทดสอบโดยใช้ T-test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ากลวิธีด้านการจดเขียนข้อบกพร่องในการใช้ภาษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ขณะที่ กลวิธีด้านความจำ กลวิธีด้านจิตพิสัย และกลวิธีด้านสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนกลวิธีด้านความรู้คิดและกลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8 ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหา	นักศึกษาหลักสูตร ศศบ			นักศึกษาหลักสูตร คบ		
	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่
1 ด้านการพูด	50	19.31	3	11	10.68	5
2 ด้านการฟัง	52	20.08	1	16	15.53	4
3 ด้านการเขียน	19	7.33	6	8	7.77	7
4 ด้านคำศัพท์	51	19.68	2	21	20.39	1
5 ด้านไวยากรณ์	24	9.27	5	20	19.42	2
6 ด้านการอ่านออกเสียง	16	6.18	7	10	9.71	6
7 ด้านอื่นๆ	47	18.15	4	17	16.50	3

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต อันดับ 1 คือ ปัญหาด้านการฟัง ขณะที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมีปัญหาด้านคำศัพท์มากที่สุด

ตารางที่ 9 ประเด็นย่อยปัญหาด้านอื่นๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ประเด็น	นักศึกษาหลักสูตร ศศบ			นักศึกษาหลักสูตร คบ		
	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่
1 กังวลไม่มั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษ	10	21.28	1	3	17.65	3
2 เรียนไม่เข้าใจ กลัวไม่ ทนเพื่อน/สอบตก	7	14.89	3	4	23.53	2
3 แบ่งเวลาเรียนไม่เป็น	1	2.13	9	0	0	-
4 ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษ หน้าชั้น/ต่อหน้าผู้สอน/ ไม่กล้าถาม	9	19.15	2	6	35.29	1
5 พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ อ่อน	3	6.38	7	0	0	-
6 ขาดการเตรียมตัว/ ทบทวนก่อนเรียน	2	4.25	8	0	0	-
7 การจดจำบทเรียน เมื่อ เรียนหรืออ่านหนังสือแล้ว ก็ลืม	4	8.51	6	0	0	-

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเด็น	นักศึกษาหลักสูตร ศศบ			นักศึกษาหลักสูตร คบ		
	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับที่
8 ไม่มีโอกาสได้เรียนกับ เจ้าของภาษา	5	10.64	5	0	0	-
9 สิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อ การฝึกฝนภาษาอังกฤษ รวมทั้งผู้เรียนขาดสื่อและ สิ่งอำนวยความสะดวกใน การเข้าถึง เช่น สัญญาณ อินเทอร์เน็ต โน้ตบุ๊ก	6	12.77	4	4	23.53	2

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านอื่นๆ ที่นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมีปัญหาในอันดับต้นๆ ก็คือ กังวลไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษหน้าชั้น/ต่อหน้าผู้สอนรวมทั้งไม่กล้าซักถาม กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน และสิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อการฝึกภาษาอังกฤษ

อภิปรายผล

ในภาพรวมนักศึกษาทั้งหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตทุกกลุ่มมีการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ แพรพรรณ พริ้งพร้อม (2552) สมพร โภมารทัต (2559) และ Goh and Foong (1997)

นักศึกษาทุกกลุ่มของทั้งสองหลักสูตรใช้กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบมากที่สุด โดยนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตกลุ่มเก่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.89 นักศึกษากลุ่มปานกลางมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.59 นักศึกษากลุ่มอ่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.44 ขณะที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกลุ่มเก่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 และนักศึกษากลุ่มปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.86 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kunasaraphan (2015) Goh and Foong (1997) และงานวิจัยของธีราภรณ์ พลายนเล็ก (2555) ที่พบว่ากลยุทธ์ที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือกลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทั้งสองหลักสูตรเพิ่งก้าวมาเรียนในระดับอุดมศึกษามีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมการเรียน ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีความเข้มข้นและลึกในศาสตร์มากกว่าที่เคยเรียนมาในระดับมัธยมศึกษา และต้องการที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน จึงเลือกใช้กลวิธีนี้มากที่สุด โดยกลวิธีด้านนี้เกี่ยวข้องกับการวางแผนการเรียน ผู้เรียนจะเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย วางวัตถุประสงค์ของงานแต่ละชิ้น รวมทั้งมีการควบคุมและตรวจสอบเพื่อหาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น และมีการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตน เพื่อให้การเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การประสบความสำเร็จในการเรียน

สำหรับกลยุทธ์ที่นักศึกษาใช้น้อยนั้น พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตใช้กลวิธีด้านจิตพิสัยน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.72 ขณะที่หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตใช้เป็นลำดับที่ 5 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.08 กลวิธีนี้เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมหรือพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้เรียนจะลดความวิตกกังวลด้วยการฟังเพลงดูภาพยนตร์ ให้กำลังใจตนเองในการเรียน รวมทั้งสำรวจความรู้สึกตนเองอาจโดยการเขียนไดอารี่เป็นต้นที่นักศึกษากลุ่มเก่งทั้งสองหลักสูตรใช้กลวิธีด้านนี้น้อยอาจเป็นเพราะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีจึงมีความมั่นใจในการเรียนไม่มีความเครียดกังวลมากเท่านักศึกษากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน ขณะที่นักศึกษากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตใช้กลวิธีด้านความจำน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.50 และ 2.44 ตามลำดับ เช่นเดียวกับนักศึกษากลุ่มปานกลางหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยการใช้อยู่ที่ 2.92 ผลที่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kunasaraphan (2015) ที่พบว่านักศึกษากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนใช้กลวิธีด้านความจำน้อยที่สุด รวมทั้งงานวิจัยของ ปณิชา นิตสกุลวุฒิ และ ทรงศรี สรณสถาพร (2557) ที่พบว่า นักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนที่เข้าร่วมโครงการค่ายอาเซียนใช้กลวิธีด้านความจำน้อยที่สุด โดยเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเก็บข้อมูลความรู้ทางภาษาและนำออกมาใช้เมื่อต้องการ มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความรู้ด้านภาษาส่งผลให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อัตโนมัติ จึงนับว่าเป็นกลวิธีที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นอันดับหนึ่ง (สมพร โกมารทิต, 2559) การที่นักศึกษาใช้กลวิธีด้านนี้น้อยสะท้อนว่ายังไม่ได้ให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค รวมทั้งคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษมากพอ ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและการนำไปใช้ จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษากลุ่มดังกล่าวนี้ใช้กลวิธีด้านนี้ให้มากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบกลวิธีในการเรียนของนักศึกษากลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ในภาพรวมพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เช่นเดียวกับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางในภาพรวมพบว่าใช้กลวิธีในการเรียนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bremner (1999) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษาและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนไม่เป็นไปในทางเดียวกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Green and Oxford (1995) และวิภาวี เพ็ชรหมาก (2559) ที่พบว่านักศึกษาที่มีระดับความสามารถต่างกันจะมีกลวิธีต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีภูมิหลังการศึกษาไม่ต่างกัน กล่าวคือ มาจากโรงเรียนมัธยมในสามจังหวัดชายแดนใต้ อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน จึงทำให้การใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม สำหรับนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ากลวิธีด้านความรู้คิดนั้นนักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้กลวิธีด้านนี้มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนอย่างแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลวิธีด้านความรู้คิดเกี่ยวข้องกับการฝึกฝนซ้ำๆ ไม่ว่าจะเขียนหรือพูดอย่างมีรูปแบบ การฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญเพื่อหาข้อมูลเฉพาะจุดที่ต้องการ การวิเคราะห์ต่างๆ รวมถึงการสรุปความ การจดโน้ตย่อ การขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายเพื่อเน้นย้ำจุดสำคัญ ซึ่งวิธีการเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองจนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีกว่านักศึกษากลุ่มอ่อน (Ong-art, 2012) เป็นกลวิธีที่นักศึกษากลุ่มเก่งใช้มากเป็นอันดับสอง แต่นักศึกษากลุ่มอ่อนใช้เป็นอันดับที่ 5 นั้นแสดงว่านักศึกษากลุ่มอ่อนขาดการฝึกฝน โดยเมื่อเรียนกฎเกณฑ์ โครงสร้าง หรือคำศัพท์ไปแล้วก็ไม่ได้นำไปฝึกฝนใช้มากเพียงพอ ทั้งยังไม่ได้ฝึกวิเคราะห์ สรุปและหาใจความสำคัญซึ่งวิธีการดังกล่าวช่วยใน

การสร้างความรู้ความเข้าใจในภาษา เมื่อไม่ได้ใช้มากเท่าที่ควรจึงส่งผลต่อความสามารถในการเรียน ดังนั้น นักศึกษากลุ่มอ่อนจึงควรพัฒนาโดยใช้กลวิธีด้านนี้ให้มากขึ้น

ถึงแม้ในภาพรวมการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษากลุ่มต่างๆ ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตจะไม่แตกต่างกันก็ตาม แต่มีข้อสังเกตว่านักศึกษากลุ่มเก่งใช้กลวิธีทางภาษามากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อน (นิศากร ประคองชาติ, 2555) ความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษและประสบการณ์การเรียน นั่นคือนักศึกษากลุ่มเก่งจะใช้กลวิธีต่างๆ มากกว่านักศึกษากลุ่มปานกลางและนักศึกษากลุ่มอ่อน ขณะที่สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกลับพบว่ากลวิธี บางวิธี ได้แก่ กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ และกลวิธีด้านจิตพิสัย นักศึกษากลุ่มปานกลางกลับมีความถี่ในการใช้กลวิธี สูงกว่านักศึกษากลุ่มเก่ง ที่เป็นอย่างนี้อาจเป็นเพราะ คะแนนความสามารถของนักศึกษากลุ่มปานกลางบางคน ใกล้เคียงกับนักศึกษากลุ่มเก่ง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ระดับความสามารถของนักศึกษาสองกลุ่มไม่ได้แตกต่างกันมาก จึงอาจทำให้มีการใช้ความถี่ที่ไม่แตกต่างกันและบางประเด็นนักศึกษากลุ่มปานกลางมีการใช้กลวิธีในการเรียนมากกว่านักศึกษากลุ่มเก่ง

ขณะที่เมื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนระหว่างนักศึกษาทั้งสองหลักสูตรพบว่าในภาพรวมนักศึกษากลุ่มเก่งหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตใช้กลวิธีในการเรียนไม่แตกต่างจากนักศึกษากลุ่มเก่งหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุ ยอดพรหมมินทร์ และนวมินทร์ ประชานันท์ (2550) ที่พบว่านักศึกษา 4 สาขาวิชา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ค.บ. ภาษาอังกฤษ ศศ.บ. ภาษาอังกฤษธุรกิจ และภาษาอังกฤษ-วิชาโทภาษาญี่ปุ่น ใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน นักศึกษากลุ่มเก่งทั้งสองหลักสูตรใช้กลวิธีในการเรียนอันดับต้นๆ ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ ใช้กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบเป็นอันดับหนึ่ง ตามมาด้วยกลวิธีด้านสังคม กลวิธีด้านความคิด และกลวิธีด้านความจำ โดยการใช้การใช้กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ และกลวิธีด้านความคิด เป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่ภาษาแม่ (สมพร โกมารทัต, 2559 : 69) สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จ (Rubin and Thompson, 1983 อ้างถึงใน Thompson, 2005) นั่นคือ ผู้เรียนค้นหาและจัดการวางแผนวิธีการเรียนด้วยตนเอง (กลวิธีด้านการควบคุมและตรวจสอบ) ผู้เรียนเรียนรู้สไตล์การพูดและการเขียนตามสถานการณ์ที่ผันแปรแตกต่างกันไป (กลวิธีด้านสังคม) ผู้เรียนหาโอกาสฝึกฝนภาษาของตนเองทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน (กลวิธีด้านความคิด) และผู้เรียนใช้เทคนิคช่วยจำ เช่น การใช้เสียงสัมผัส หรือกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพื่อให้จดจำสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว (กลวิธีด้านความจำ) เมื่อนักศึกษากลุ่มเก่งทั้งสองหลักสูตรมีคุณสมบัติและคุณลักษณะที่ไม่แตกต่างกันจึงส่งผลให้ใช้กลวิธีในการเรียนภาษาไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ดีสำหรับนักศึกษากลุ่มปานกลางของทั้งสองหลักสูตรในภาพรวมพบว่ามี ความแตกต่างในการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นที่เป็นเช่นนี้อาจเพราะนักศึกษากลุ่มปานกลางหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและนักศึกษากลุ่มปานกลางหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมีความแตกต่างเรื่องความสามารถในการเรียน กล่าวคือ แม้จะมีคะแนนวัดระดับภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง แต่ช่วงคะแนนและการเกาะกลุ่มมีความแตกต่างกัน นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตมีคะแนนความสามารถน้อยกว่า อีกทั้งหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตฝึกให้ผู้เรียนออกไปเป็นครูผู้สอน นักศึกษาใน

หลักสูตรจึงมีความตระหนักในหน้าที่ของตนในอนาคต ทำให้ต้องพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของตนและใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษากลุ่มปานกลางของทั้งสองหลักสูตรใช้กลวิธีในการเรียนภาษาแตกต่างกัน

สำหรับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตอันดับหนึ่ง คือปัญหาด้านการฟัง ตามมาด้วยปัญหาในด้านคำศัพท์ และปัญหาด้านการพูด ขณะที่นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตประสบปัญหาด้านคำศัพท์เป็นอันดับหนึ่ง ตามมาด้วยปัญหาด้านไวยากรณ์ และปัญหาด้านอื่นๆ ได้แก่ ความกังวลไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ การไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษหน้าชั้น การไม่มีโอกาสได้เรียนกับเจ้าของภาษาและสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการฝึกฝนภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้ทักษะการฟังและการพูดถือเป็นหัวใจในการสื่อสาร ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศได้เปลี่ยนแปลงจากการใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์มาเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์จริง ความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่ยึดเพียงกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการสอนเพื่อการสื่อสารโดยมีหลักการคือให้เกิดการเรียนรู้ มีเจตคติที่ดี และเนื้อหาที่เรียนสามารถใช้ในชีวิตประจำวัน (ชายุดา จันทะปิตตา, 2556) ขณะที่คำศัพท์นั้นก็มีความสำคัญไม่แพ้กันในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งนอกเหนือจากเสียงและโครงสร้างไวยากรณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูดและสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้เช่นกัน (Stewick, 1972 อ้างถึงในธนิตา วัชรพชิตชัย, 2555 : 1) การที่ผู้เรียนประสบปัญหาฟังไม่ทันหรือฟังแล้วไม่เข้าใจ ไม่มั่นใจ กลัวพูดผิด หรือพูดไม่ได้เนื่องจากเรียบเรียงคำไม่ถูก หรือพูดไม่คล่องติดขัด อาจเพราะไม่ได้มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะด้านการฟังและการพูดนอกชั้นเรียนเนื่องจากสภาพแวดล้อมในสามจังหวัดชายแดนใต้ไม่มีเจ้าของภาษาให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน ผู้สอนจึงควรพยายามจัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะดังกล่าวให้มากขึ้น โดยอาจใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร เช่น ใช้สังคมสื่อสารออนไลน์ในการจัดกิจกรรม หรือจัดกิจกรรมด้วยระบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ เป็นต้น การจัดกิจกรรมดังกล่าวนอกจากช่วยส่งเสริมในทักษะการฟังและการพูดแล้วยังช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องที่นักศึกษาไม่มีโอกาสได้เรียนกับเจ้าของภาษาและสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการฝึกฝนภาษาอังกฤษอีกด้วย

ในส่วนปัญหาด้านคำศัพท์ซึ่งนักศึกษาประสบปัญหาไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ มีคลังคำศัพท์น้อย และไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ รวมทั้งปัญหาด้านไวยากรณ์ซึ่งนักศึกษาประสบปัญหาไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ บ่งบอกว่านักศึกษายังจดจำและฝึกฝนการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ไม่มากพอ โดยเฉพาะนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตกลุ่มปานกลางที่ผลการวิจัยพบว่ากลวิธีที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีด้านความจำ ในส่วนของการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์และไวยากรณ์นั้นผู้สอนควรใช้กลวิธีด้านความจำให้มากขึ้นผ่านกิจกรรมที่ไม่ใช่เพียงท่องศัพท์ท่องกฎเกณฑ์ไวยากรณ์แบบดั้งเดิม แต่เป็นกิจกรรมที่สามารถดึงความสนใจผู้เรียน โดยอาจเป็นส่วนหนึ่งในชั้นเรียนและกิจกรรมเสริม นอกชั้นเรียน เช่น การใช้เกมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และไวยากรณ์ อันจะช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนในชั้นเรียน นักศึกษามีความสนใจกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น จำคำศัพท์ได้นานมากขึ้น อีกทั้งผลสัมฤทธิ์การเรียนสูงขึ้น (เหิยน ธิ หลือ อี, 2556 : 45-46)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

1. ด้านกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนควรประยุกต์ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษากับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนให้เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละระดับ เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ทั้งนี้ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มพัฒนาทวิวิธีที่ยังใช้น้อยอยู่ดังนี้

1.1 นักศึกษากลุ่มเก่ง นักศึกษากลุ่มเก่งทั้งสองหลักสูตรใช้กลวิธีด้านจิตพิสัยน้อย โดยเป็นกลวิธีที่ลดความวิตกกังวลและพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง จึงควรเพิ่มกิจกรรมที่จะช่วยลดความตึงเครียดให้กับนักศึกษากลุ่มนี้ เช่น การดูภาพยนตร์ ฟังเพลง การเขียนหรือพูดแสดงความรู้สึก เป็นต้น

1.2 นักศึกษากลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน กลวิธีที่ใช้น้อยคือกลวิธีด้านความจำและกลวิธีด้านความคิด ควรส่งเสริมให้นักศึกษาให้ความสำคัญกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยครวมทั้งคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเป็นกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจผู้เรียน และก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนโดยอาจใช้เกมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์และไวยากรณ์ ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งในชั้นเรียนและกิจกรรมเสริม นอกชั้นเรียน จากนั้นก็ให้นักศึกษาฝึกฝนซ้ำๆ ไม่ว่าจะพูดหรือเขียนอย่างมีรูปแบบ การฟังหรืออ่านจับใจความสำคัญเพื่อหาข้อมูลเฉพาะด้านที่ต้องการ รวมไปถึงฝึกวิเคราะห์ สรุปใจความสำคัญ การจดโน้ตย่อ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในภาษามากขึ้น

2. ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.1 ปัญหาด้านการฟังและพูด ผู้สอนสามารถส่งเสริมทักษะดังกล่าวด้วยเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร เช่น ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดกิจกรรม การดูภาพยนตร์ ฟังเพลงภาษาอังกฤษ หรือจัดกิจกรรมด้วยระบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ เป็นต้น

2.2 ปัญหาด้านคำศัพท์ ผู้สอนสามารถส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกใช้คำศัพท์ผ่านกิจกรรมทั้งในและนอกชั้นเรียนโดยเน้นกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเข้าร่วม เช่น อาจจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ การแข่งขันในรูปแบบเกม การแข่งขันกล่าวสุนทรพจน์ภาษาอังกฤษ หรือการแข่งขันเล่านิทานภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสัมภาษณ์นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเรื่องกลวิธีในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. ควรทำการวิจัยโดยนำกลวิธีที่นักศึกษากลุ่มเก่งใช้มากไปจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษากลุ่มอ่อน โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีดังกล่าวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบว่ากลวิธีไหนส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามากกว่ากัน

3. ควรนำผลการศึกษากลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและศึกษาผลการสอนกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบบแยกสอนระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน

4. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น แรงจูงใจการเรียนรู้ คุณภาพการสอน ร่วมกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้รับงบประมาณบำรุงการศึกษาปี พ.ศ. 2561 จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

References

- Arthornaturasook, P. (2014). konlayut k̄an r̄ianr̄u ph̄as̄a Ȳipun kh̄oṅg nisit wicha' ēk ph̄as̄a Ȳipun khana manutsayasāt læ sangkhommasā=h4kt mahāwitthayālai b̄uraphā. [Japanese Language Learning Strategies of Faculty of Humanities and Social Sciences Burapha University.] *Academic Journal for Humanities and Social Sciences*. 22(40), 1-21.
- Bremner, S. (1999). Language Learning Strategies and Language Proficiency : Investigating the Relationship in Hong Kong. *Canadian Language Review*. 5 (4). 490-514.
- Chantapidta, Ch. (2013). k̄anphatthanā b̄æp fuk soēm thaksa k̄an fang ph̄as̄a 'Angkrit ph̄uā k̄ansūsān samrap nakriān chan matthayommasuksā chan pī thī sī r̄ongriān b̄uā luāng witthayākhom čhangwat burī ram. [Development of Supplementary Communicative English Listening Exercises for Mathayomsuksa Four Students, Bualuangwithayakorn School, Burriram.] *Veridian E-Journal Silpakorn University.(Humanities, Social Sciences and arts)*. 6(2). 197-211.
- Chunchatprasert, Y. (2003). konlawithī k̄an r̄ian ph̄as̄a Čhīn klāng kh̄oṅg naksuksā Thai. [Thai Students' Chinese Language Learning Strategies.] Thesis M.A. (Linguistics) Faculty of Arts Thammasart University.
- Education First. (2019). *EF English Proficiency Index A Ranking of 100 Countries and Regions by English Skills*. Retrieved on November 15, 2019. From <https://www.ef.com/~/media/centralescom/epi/downloads/full-reports/v9/ef-epi-2019-english.pdf>
- Goh, C. and Foong, L. (1997). Chinese ESL Students Learning Strategies : A Look at Frequency, Proficiency, and Gender. *Hongkong Journal of Applied Linguistics*. 2 (1). 39-53.
- Gomaratat, S. (2016). k̄ansuksā k̄anchai konlayut k̄an r̄ian ph̄as̄a tāngprathet kh̄oṅg naksuksā radap parinyā trī nai Krung Thep... læ parimonthon. [The Study of Foreign Language Learning Strategies of Under-graduate Students in Bangkok and Surroundings.] Bangkok : Dhurakit Pundit University.
- Green, J. M. and Oxford, R. (1995). A Closer Look at Learning Strategies. Proficiency and Gender. *TESOL Quarterly*. 29(2). 261-297.
- Intaraprasert, C. (2005). k̄anchai konlawithī k̄an r̄ian ph̄as̄a 'Angkrit noḳ chan r̄ian kh̄oṅg naksuksā radap bandit suksā. [English Strategies Outside of Class of Graduate Students.] Bangkok : Institute of Social Technology, Suranaree University of Technology. (in Thai).

- Kong-iad, R., Sungsunanun, S. & Watthanakuljaroen, T. (2018). kānphatthanā nangsū 'ilekthron̄ik wichā phasā 'Angkrit rūang Hobbies and Free Times samrap nakriān chan prathomsuksā pī thī hā nai rōngriān sangkat samnakngān khēt phūnthīkān suksā prathomsuksā lamphūn khēt 2. [Development of an Electronic Book in the English Language Subject on the Topic of Hobbies and Free Times for Prathom Suksa V Students in Schools under Lamphun Primary Education Service Area Office 2.] *Veridian E-Journal Silpakorn University.(Humanities, Social Sciences and arts)*. 11(3). 1732-1746.
- Kunasaraphan, K. (2015). English Learning Strategy and Proficiency Level of the First Year Students.*Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 197 (19). 1853-1858.
- Matsuki, N. (2008). kānsuksā konlawithī kān cham konlawithī panyā læ konlawithī thoththān nai kān riān phasā Thai khoṅg phū riān chāo tāng chāt. [A Study of Memory, Cognitive and Compensation Strategies Used by Non-Native Speakers while Learning Thai.] Master's Project, M.A. (Educational Linguistics). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
- Minister of Education. (2006). phān yutthasāt patirūp kān riān kānsōn phasā 'Angkrit phūa phoēm khīt khwāmsamāt nai kān khāngkhan. [Strategies for Learning and Teaching English Reform to Increase Competitive Competency (2006-2010).][Online]. Retrieved on October, 15 2017, from :http://www.moe.go.th/web_studyenglish
- Nitisakulwut, P. & Soranastaporn, S. (2014). kānchai konlayut nai kān riānrū phasā 'Angkrit khoṅg nakriān thī khaoruām khroṅkān khāi 'Āsīān. [Language Learning Strategies of Students Participating in ASEAN Camp.] *Academic Journal Thonburi University*. 8 (16), 39-54.
- Nguyen Thi Nhu, Y. (2013). kānchai kēm kham sap phūa phatthanā phūa phatthanākān riānrū kham sap phasā Thai khoṅg naksuksā chan pī thī nung mahawitthayalai sangkhommasāt læ manutsayasāt nakhōnhōchimin sāthāranarat sangkhomniyom Wiātnām. [Using Vocabulary Games to Develop Thai Vocabulary Learning of the First Year Students at the University of Social Sciences and Humanities, Ho Chi Minh City, Vietnam.] Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok : Srinakharinwirot University.
- Ong-art, N. (2012). The Study of the Undergraduates' English Learning Strategies.*Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 69. 1757-1765.

- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies ; What Every Teacher Should Know*. New York: Newbury House / Harper & Row.
- Phetmak, W. (2016). konlawithī k̄ān r̄iān phāsā ‘Angkrit khōṅg nakriān radap matthayommasuksā chan pī thī sām nai sangkat Krung Thēp Mahā Nakhōṅ thī mī phon samrit nai k̄ān r̄iān phāsā ‘Angkrit tāng kan. [*English Language Learning Strategies of Bangkok Metropolis Matthayom 3 Students with Different Levels of English Achievement.*] Thesis M.A. (Linguistics for Communication) Faculty of Arts Thammasart University.
- Plailek, T. (2012). k̄ānsuksā laksana k̄ān r̄iānrū lāe konlawithī k̄ān r̄iānrū phāsā ‘Angkrit khōṅg naksuksā chan pī thī sōṅg mahāwitthayālai rāṅchaphat nai khēt Krung Thēp Mahā Nakhōṅ. [*A Study of English Learning Styles and English Learning Strategies of Second Year Students, Rajabhat University in Bangkok.*] Bangkok : SuanSunadha Rajabhat University.
- Prakongchati, N. (2012). k̄ānchai konlawithī k̄ān r̄iān phāsā ‘Angkrit khōṅg naksuksā mahāwitthayālai ratthabān chan pī thī 1. [The Use of English Language Learning Strategies by Thai Government University Freshmen.] *Silpakorn Educational Research Journal*. 4(1), 59-76.
- Pringprom, P. (2009). k̄ānsuksā k̄ānchai konlayut k̄ān r̄iān phāsā ‘Angkrit khōṅg naksuksā mahāwitthayālai krung thēp chan pī thī nung lāe chan pī thī 2. [The Study of Language Learning Strategies Used by First-year and Second-year Students at Bangkok University.] *BU Academic Review*. 8(2), 15-26.
- Pringprom, P. (2010). phonlakā rot ‘on konlayut k̄ān r̄iān nai rāiwichā phāsā ‘Angkrit thurakit khōṅg naksuksā radap parinya trī mahāwitthayālai krung thēp. [*Effects of Strategy-Based Instructions in Business English Course for Undergraduate Students at Bangkok University.*] Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction) Department of Education Kasetsart University.
- Thompson, S. (2005). *The Good Language Learner*. [Online]. Retrieved on October 27, 2018. from <https://www.birmingham.ac.uk/Documents/collegeartslaw/cels/essays/secondlanguage/essayGLLSThompson.pdf>
- Watcharapichitchai, T. (2012). k̄ānpriāpthiāp phon samrit lāe khwām khongthon nai k̄ān r̄iānrū kham sap phāsā ‘Angkrit khōṅg nakriān chan prathomsuksā pī thī hā duāi k̄ānsōṅ bāep chai kēm lāe bat kham sap. [*The Comparison of Achievement and Retention in*

Leaning Vocabulary Words by Game and Flashcard Techniques of the Fifth Graders.] Thesis

M.Ed. (Curriculum and Instruction) Chanthaburi : RambhaiBarni Rajabhat University.

Yodphommin, A. & Prachanan, N. (2007). konlawithī kān rīan phāsā ‘Angkrit khōṅ naksuksā sākha wicha phāsā ‘Angkrit mahawitthayaī rāchaphat burī ram. [*English Learning Strategies of English-Majored Students of Burirum Rajabhat University.*] [Online]. Retrieved on September23, 2018, from: <http://dspace.bru.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/3288/2549-research-Anu.Y%20Nawamin.P.pdf?sequence=1&isAllowed=y>